

Budapest, 1911. augusztus 20.-Székesfehérvár, 1976. december 14.

Apja szabósegéd volt. Hat elemi osztályt végzett Alsólendván, majd apja mesterségét folytatta. 1926-ban költözött Magyarországra, előbb Lentiben, majd 1940-től Kispesten szakmájában dolgozott. 1930-ban lett a Férfi Szabó Szakszervezete tagja, belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, két évvel később Lentiben megválasztották az Iparoskör jegyzőjévé, amiért csendőrségi megfigyelés alá került. 1940-től a kiskeleti a Hoffner-Schranz Gyárban, a vasesztergályos műhelyben bérelszámoló. Részt vett az illegális KMP tevékenységében és a Vörös Segély-mozgalomban. 1945. januárban megválasztották munkahelye üzemi bizottsági titkárává, elnöke lett az igazoló bizottságnak. 1945. júniustól Kiskölköc megyei város polgármester-helyettese. 1948. februárban kinevezték a Fővárosi Vízművek vezérigazgatójává, majd az Országos Testnevelési és Sportbizottság elnök-helyettes 1950-től 1952-ig. A Belügyminisztériumban az általános igazgatási osztályok vezetője 1953 őszéig volt. 1953. szeptember 15. és 1967. március 31. között a Sztálinvárosi, majd a Dunaújváros Városi Tanács VB elnöke volt; 1956-ban leváltották, de 1957-ben visszahelyezték állásába. 1967. április 1-jétől 1973. április 18-ig a Fejér Megyei Tanács VB elnöke. Közben, 1966-ban Pécsen elvégezte a jogtudományi egyetemet. Az MSZMP Központi Bizottság póttagja 1962. november 24-étől, rendes tagja 1966. december 3. és 1975. március 22. között volt. A Hazafias Népfront Várospolitikai Bizottság vezetője.